

מד:

עין משפט
נר מצודה

כב א מיי פֿיג מחל' ופרה הל"א פמג
עשן נה טור זרע פֿי
קעג;
כג ב מיי שס הל' ג פמג
עשן קא קב;
כד ג מיי פֿיג מחל'
אסורז ביאה פֿלעג;

תוספות רי"ד

מנהיגים, פי' הדורות של
קבורשה הפלמית בקדושה
שהיא שפחה. ארלי
דא-ק' ומהה. פי' מרביבו
קדוש רשני לוי הכי
שפחה לכן פי' עיר
באכסני ומתה קד' ארלי
הוא למדרש ולרבות זו
שדורות של פי' בקדושה
ולדיתה קבורשה; א"ה
מילק נמי יליקן ומא
זמן נמי שלשם. פי' זמן
ומכבה לוי הפלמית ירבי
לוי למלקות. שאם יני
אמח מלקן ודיוני דברכה
יסדו וארלי דיוני מלקות;
א"ה ומתה לוי דברכה
וארלי לקט ואימא לרבות
הוא הפלמית הדיו
ישראלית מעלייתה הוא
ואימא לרבות ארלי של
קבורשה א"ה בישראל
מא מלוי. לוי
מא ממעט; ארלי יסד
בר דיוני המצוי שר
לוי דברכה ודיוני ווארלי

על היתומים אשר שומרו
ותקן אלם הגערה מן
לזו שאל-אב. ואי קשאו
האי גזאור האי יוצאת
מורשת אחי וחייב כח
רחמנו ותקן אלם הגערה.
והלא נתן ליהוידידי
אלא שיעשה מהן גזולה
לבתו חזק חזק
בעלה: שמת ריבאי ואם
סאן ימאן אביה רבית
ימאן לקטס דבר ר"ב בר
יהודה. פ"י מרמצי למיכתב
ואם ימאן אביה רבית
ועשיו וימאן ואם סאן
ימאן. משמע בין אביה
קיים וימאן בין שמת
אביה וריא ממאנת שמת
והוא להנשא לו כסף
והוא ימאן וימאן וימאן

שפירא הארי קיין יתכן אולי
 הניחה לאו דרקא אלא
 ש'קס' היתה לה
 נגי' מציא' שם ער אביה
 לאו דקא קיי' שפירא
 דרקא כמפתח חתוכ'
 והי' מציען לרבו' יתמה'
 לקנס. והתכן פסוק
 ולעול יתמה' האונס חתוכ'
 והמפתח והר' יצחק
 דא"ל א' וקנס' לעצמה
 אוחזיה' אוחזיה' כביה
 ונעצרה' לו. ולי א' וקנס'
 ורמבה' יתמה' לקנס אלא
 כמפתח ודא"ל אין קנס'
 ליתמה' מפנה' אלא ורבה'
 אלא במקום הראוי להיות
 דהיינו באונס' דרקא
 דרקא כמפתח חתוכ'
 אלא גמרי' מהדר' אלא
 מפתח' אלא וסמית' אלא
 אלא מפר' לו. כבא עליה
 ואח"כ נתימנה'. ש' לעולם
 מציא' שם ער על היתמה'
 פטור אלא ודמרה' לו
 לה' יתמה' כין בקנס' כין
 ברוחא' שם ער ממאן
 יאמן כבא עליה מעור'
 שאינ' ית' קודם עשמה'
 וכן נתימנה' והוא יתכן
 אלא כ' משעת ביה' אלא
 כשאר יתמה' ויש עלי' קנס'
 והי' נמי מפרשי' יתמה'
 דמצינ' דהיינו אלא המפתח
 שפירא כין לרדויה' ואלו
 מבי' א' קא יתמה' אלא
 אלא מבי' א' הו' יתכן
 אחיה' אלא ור' רבא אמר
 ש' חתמי' א' וכתב' אמר
 ישרא' אלא כ' חתולות
 ש' מנן שותיה' הוהיה
 אלא בקדושה' ויתמה'
 ור' רבנא ור' חנניה' אלא

כיתומה היא. איך בשלמה בישראל כתיב? לאו דוקא אביה היינו דאעצריך קרא למעוטי גרים. אלא אי אמתה בישראל טעוים גרים מיבעי? אלא לאו שימי בישראל חיוב ואנסי שבא עליה בעודה יתומה ואביה לאו דוקא בדרינסי ממאן אמאי? והלכתא כרבא ומתי? דתני שהיתומה יל קנס והאנסי חיוב והספחה טעור אמאי? שבא עליה בעודה יתומה:

נערה שנתפתה פוּק רביעי כתובות

קא בעי: **ואימא** לרבות
ישראלית מעלייתא היא.
(ג.) מונקרא שמו בישראל
מנו מישראל אלמא ממעטי

גמ' מנא הני מילי ויזמיתה לרבות הורחה בקדושה אי הכי מילק נמי לשלם אמר קרא ולקס ואימא לא בקדושה הויא ישראל לרבות הורחה ולידת בישראל מאי אהני תנינא המציא שם ששנאמר ינתנו לאביהו ר' יוסי בר ר' יודא פסוק יאמאן כי לקסם דברי ר' יוסי דהוא מפרק לה בבא דבא אמר ר' יוסי ממא ישראל ולא בתולה גיבי האי גוונא בישראל כהן פטור גרים אהיה פטור השתא מביעיא^א אמר ריש

על הקטנה פטור שנה
נגערה מלא דבר הכ
אחא בר אבא מעמא
לאו הכי הוה אמינא א
יואם אמת היה הו
בחולים לנערה והוצ
פתח בית אביה וס
עונשין היא אלא כס
שנאמר נער אפילו
שילא שלש מדות ב
בבית חמיה שזי

דלגני מיהה כחיו מ"מ
זמר טעמא דכחז רחמנא
כחיו אס אחת וגו' אלמא
כחיו בחולת ישראל היא
ה מרבינן מומחה ובישראל
ל השתא דשמעין לה מצנא
ב"י. תימה דתקשי ליה מר
מחא כספ משמע הא ישר

דמוקין מחגי' אליבא דרש"י
וה"ו דרש' לאני העברה
יל א"ה אורסה אין לה קנס
דמי' אמר דדרש' לנה מקרא
נת' יומהו קנס דברי ר' יוחנן
דמי' חנינא וכן משמע בזה
לקנס דברי ר' יוסי הגלילי
בבבלי' גרס' ווא"ס אמאי
מכאן מבייב' משמענא ניהא
וה' אחריית' כיון דמסוים
נה' גמ' ישראל' יש לה קנס
מכאן **הא** לאי' חבי' ה'
תנאי' מיתא' לה מבייב' קנס
וה' דכח' רחמנא עתיד' ניהא
דווקא גדולה והא' חבי'
משמע' עברה דחי גדולה
לא' כמטעין קטנה מה
משפ'של' דגני' קנס' דהא'
לו' תהיה לאשה דדרש' לעיל
ל"מ דווקא' באונס' ומפ'
לאונס' ומפסה' אחא' קרא'
לו' תהיה לאשה' צמחיה' ענא'

מר ר"ל דאמר קרא
ולא בקדושה ולידתה
נמי נילקי ומאה סלע
ותורה למיתה תרבתה
נות תורתה ולידתה
מעלייתה היא ואימא
שלא בקדושה א"כ
לא אמר ר' יוסי בר
על היתומה פטור
ורה פרט לזו שאין לה
בין ואיתמא ר' יוסי
אביה לריבות יתומה
לילי הוא מותיה לה
וליה ואח"כ נתיממה
מדתינא אמי בתולת
אז אמת בשלמא
הייב היינו דאיצטרך
אז אמת בישראל
ישראל פטור בגרים
ש' דמוציא שם רע
ונתנו לאבי הנערה
ב מתקף לה ר"ב
כתוב כי הנערה לא
יילו קמנה ר"ה כתוב
היה לא נמצאו
אז את הנערה אל
היה וקמנה לאו בת
נערה הא כל מקום
קמנה במשמע תני
קרה באו לה עדים
היה בבית אביה
סוקלין

[illegible][illegible]

למעוטי יחומה אלנ למחמח
 ויה ואל לעמח ויהוה הדן
 שחמח שם ער ערמח (נח)
 כו. ואל יחומה קלחמח
 אל עליו ואלח נחמח.
 נח העמח למעוטי יחומה
 כן הוהמח שם ער:
 חייב. המוחל שם ער:
 ח. מחמח חמח כי הוה
 על כחמח ישראל ואל
 רחמח ואל כחמח גרמח
 שחמח חמחמח למחמח
 שחמח חמח חמח (יחמח נח)
 חמח ורמח ואל חמח
 ער חמח חמח חמח
 קחמח למעוטי חמח חמח
 ערמח חמח חמח חמח.
 חמח ער ואל חמח

אלא להוציא את הקטנה:
נערה ב'. אלא האי
לא ללמד על עממו ב'
הקטנה דכלאו הך דרשא
קטנה בדאמריין דלאו
אלא ללמד ב' על כל
שמותיון חסר

בְּקִטָּה כְּחֵץ מִלֵּל הָא
וְעַתָּה בְּחֵשֶׁב כְּגוֹן בְּאוֹס
מֵאֲדוּרָה: כָּאֵל לֵה עֵדִים
בְּבֵית אֲבִיהֶם: בְּאִירֹסִין:
סוֹקֵלִין
וְהַיְדִיתָה שְׁלֵל בְּקִדּוּשָׁה:
בְּקִדּוּשָׁה הִרִי וְזוֹ בְּסִקִּילָה
מֵאֵה כֶּסֶף וְעֵלִי נָמִי חָנָן
בְּשֵׁשׁ קֶסֶף לְעִזָּה וְדִרְשׁ
תִּינָה לְהַכָּח אֲלִיבָא דְרִי
אֵלֵּי לֵה חֵשֶׁב וְעֵלִי נָמִי חָנָן

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. והדצינאות את דעך
אביה פחה חתח חתח
אביה וספולו אנשי עיר
באבנים ומהה כי עשית
בבבל בישראל ללוח
מה בידי אביה ובערת
מקור: דברים כב כא
2. ועצו חתו מזה כספ
ועתה לאבי ערערי כי
הציא שם רע על
בתול ישראל ולו
התיה לאשה לא יוכל
לשלוש כל ימיה
דברים כב
3. אם מן יקאן אביה
לחתה לו כספ ישל
במור ובתול: דברים כב
4. ואם אפיה היה הדבר
הזה לא נמצאו בתלים
לעיר: דברים כב

גליון הש"ס

בס' הא בתיב ואם אמת.
ע"י מוס' סנהדרין ח ע"ב
ד"ה והפול:

מוסף רש"י

[illegible]